

Koptu Kopacak Kıyamet

Nureddin Yıldız'ın 24.01.2010 tarihli (96.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz dostlar,

Müminler olarak bizim imanımız gayb üzerinden yürüyen bir imandır. Bunun geldiği mana şudur ki biz imanımızı elle tutulur veya gözle görülür, bir cisim üzerinden izlenebilir durumdaki mücerret nesnelere ile yapmıyoruz. Görmediğimiz, tutmadığımız, önümüzde olmayan bir Allah'a iman ediyoruz. Vahiy getiren meleği görmüyoruz, önümüzde iman kaynağımız olan Kur'an-ı Kerim'in bize gelişinde bir noter belgesi yoktur, tutanak yoktur.

Kur'an-ı Kerim, peygamberler, melekler; iman dediğimiz her başlık gayb bilgisindedir. Görmediğimiz, tutmadığımız hâlde inanmamız söylendiği için iman etmişizdir. Şayet Rabbimiz bize Kâbe'yi gösterip onu iman konusu olarak önümüze getirseydi bu gayb imanı olmayacaktı, koşarak duvarlarına tutabileceğimiz bir Kâbe ilahımız olacaktı. O zaman ilahımızı gözle müşahede edilebilen ve elle tutulabilen bir şey olarak telakki edecektik.

Medine-i Münevvere'de medfun bulunan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e imanımız, onun bir şahsiyetinin olması ve günün birinde yaşamışlığından bağımsız olarak, getirdiği iman hakikatlerinedir ve bunlar gözle görülebilen şeyler değildir. Bize bir imandan bahsetmiştir, biz de iman etmişizdir. Rabbimiz kitab-ı keriminin daha en başında bu gayba imandan bahsetmektedir. Kur'an'ın şifresi bu gayba imandır, iman budur.

Böyle olmasa yani herkes gördüğü ve önünde duran bir şeye iman etmiş olsaydı bunun adına iman denemezdi, bu pes etmektir. İradeyle seçmek böyle bir şey değildir. Ezilince ve kendinden üstününü görünce bükemediği bileği öpmek iman değildir. Allah Teâlâ'ya imanın cennetle ödüllendirilmesinin nedeni de budur; iman eden insan herhangi bir baskı olmaksızın ve iradesini kullanarak Allah ile bağ kurmuş demektir.

Bir zamanlar yoğun olarak rağbet gören ve akım hâline gelen 'arının bal kovanına Allah yazması', 'domatesten lafza-i celal yazısı çıkması' türünden durumların iman zafiyetinden kaynaklandığını da bilmek lazımdır. Bir arı peteğe Allah yazsa ne olur Muhammed yazsa ne? İnsanın imanı bir hayvanın böylesi desteğine muhtaç hâlde olmamalıdır. Arılar bir gün kazara İsa kelimesini yazsa peygamber mi değiştireceğiz?

İman gayb üzerindedir; ballar, petekler, arılar veya böcekler üzerinden desteklenmez. Bir Müslüman'ın Kâbe'yi görünce bile imanında artma veya eksilme olmamalıdır, bu ancak heyecanı artırabilir. Ali bin ebi Talib'in bir sözü bu minvalde pek anlamlı ve hoştur, "Arş'a çıksam ve orada neler olduğunu görsem imanımda bir artış olmaz" der. Çünkü bunun imanda artış meydana getirmesi, öncesinde tereddüdün varlığına işaret eder.

İmanın gayb üzerinden ve şartsız ediliyor oluşu, sorgulanamayışı kesindir. Resûlullah aleyhisselam Efendimiz 'var' dediği için kabirde azap olduğuna ya da cennetin varlığına iman etmişizdir, bunun doğrulanabilecek ya da belgeyle ispatlanabilecek tarafı yoktur. Diğer türlü imana değil araştırmaya girer; iman başka anlayıp kavramak başkadır. Gayb, Allah Teâlâ'nın bildirip Resûlullah aleyhisselamın da Allah'tan öğrenerek haber verdiği bilinebilendir.

Şayet bir konu gayba dâhil bir başlıksa bunun kaynağı Allah'tır, Allah'ın konuştuğu peygamberdir. Bu meselede tahmin, teknoloji vs. yürümez.

Böyle meselelerden biri de kıyametin vaktidir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bile kıyametin vakti hakkında bilgi sahibi olmadığını söylemiştir. Dolayısıyla birilerinin çıkıp kıyamete kalan

zamanı açıklaması ya da tahminler yürütmesi batıldır, gayba aykırıdır. Hiçbir insanın kıyamet ile ilgili bilgi vermesi mümkün değildir. Efendimiz aleyhisselama bu konu defalarca sorulmuş, o da hiçbir cevabında belli bir vakit zikretmemiştir. Üstelik bir keresinde verdiği cevap enteresandır ki *“sen bana soruyorsun ama ben bu konuda senden daha bilgili değilim”* buyurmuştur.

*

Yaşadığımız dünya, tıpkı insanın ömrü olması gibi, ömrü olan bir nesnedir. İnsanın yetmiş-seksen sene sonunda fani olması gibi dünyanın da kaç bin sene olduğunu bilmediğimiz bir ömrü vardır ki miktarını sadece Allah Teâlâ bilir. Dünya bir gün yok olacaktır. Buna ‘kıyamet’ adı veriliyor. Dünya ve toprağı yok olacaklarına göre topraktan yaratılan insan da günün birinde yok olmaya mahkûmdur ve bunun zamanı belli değildir.

Nübüvvet eğitiminden kaynaklanan terbiyede kıyamet on dakika sonra kopacakmış gibi endişeyle yaşamak ve dünyanın en az beş milyon senesi daha varmış gibi yatırım yapmak bir aradadır. Bu iki duygu arasındaki denge mümin için kıyametin gelmesiyle alakalı bakışa hâkimdir. Endişenin ipi kaçırılırsa müminin dünya üzerindeki yatırımı (bu maddî anlamda mal biriktirmekten ibaret değil, daha geniş manalı olarak müminin dünya siyasetine ilgili olması, ticarete zengin olup Allah için infak etme arzusu ya da yaşayışını imar etmesi gibi çok çeşitli başlıkları kapsar) engellenmiş, rahatlığın ipi kaçırılırsa da ahiret berbat edilmiş olur.

Bu denge kurulmaya çalışılırken Müslüman zihinlere ‘şu tarihte kopabilir’ şeklinde enjekte edilmeye çalışılan bilgi kırıntıları yanlış oldukları gibi Müslüman üzerindeki dönüşümleri de oldukça zararlıdır. İleri bakamayan, geleceği düşünemeyen Müslümanlar’ın zihinlerinde bu tür safsataların da katkısı olduğunu gözden kaçırmamak gerekir. Dünyanın belki bir dakikası bile yoktur, on bin senesi bile de olabilir. Allah’ın gizlediğı bir konu hakkında insanların tahmin hakkı yoktur. Nitekim ‘kadir gecesi’ denen zaman dilimi de böyle bir tahmin hakkını kulların kendilerinde görmelerinden ötürü meydana çıkmıştır. Allah Teâlâ kadir gecesini gizlediğini haber vermişken kulları karıştırmış, merak etmiş ve sonunda bir geceyi icat etmişlerdir.

Allah’ın gizlediğinde gizlilik hikmettir, açıkladığında da açıklık hikmet olur. Kul, Rabbinin verdiğini almalı ama vermediğini almaya cüretten uzak durmalıdır.

Kıyametin hangi zamanda kopacağıyla ilgili malumattan önce bilmemiz gereken, kıyamet olgusuyla alakalı zihniyetimizi oluşturan mantık üzerinde durmamız lazımdır. Konuyla alakalı ayet-i kerimeler ve Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in hadis-i şeriflerinde dikkat çekici bir ayrıntı olarak şunun bilinmesinde fayda vardır ki Kur’an-ı Kerim’de, kıyametten bahseden ayetlerde, kıyameti anlatan isimler elliden fazladır: Kâri’a, sâ’a, zelzele... Kitab-ı kerimimizin en fazla isimlendirdiğı kavramların başında kıyamet gelmektedir. Bu elbette Rabbimizin kitabının gündemine meseleyi ne yoğunlukla aldığı gösteren ibret verici bir derstir.

Bu yoğun bahsediş, Müslüman’ın beynini çöküntüye uğratmak ya da dünyadan el etek çektirmek için değil, bilakis, onu fani olup yok edilecek şeylerden Allah’ın çağırıldığı sonsuzluk için çalışmaya ve aslını bilmeye sevk etme odaklıdır. Ashab-ı kiram, kıyamet az sonra kopacakmış gibi bir iman taşıyorlardı ama kisranın sarayını fethetmek maksadıyla binlerce kilometrelik yolları aştılar. Dünya avuçlarının arasında olsun, kıyamet kopacaksa dünya avuçları arasındayken kopsun diye düşündüler. Evet, dünya fanidir ancak var olmaya devam ettikçe müminin eline olmalıdır. Kıyamete bu mantalite ile bakmak lazımdır.

Diğer bir dikkat edilecek mesele: Kıyametle ilgili ne kadar bilgi varsa bunlar ya Kur’an’dan ya da sahih hadislerden alınmalıdır. Hadislerin, muhaddislerin incelemelerinden geçmiş olan ‘sahih’ mertebede olanlarını almak şu bakımdan önemlidir ki kıyamet ve gayb konuları faziletle ilgili değildir, böylesi temel konularda da bilgi referansı için hadiste sahihlik şartı aranması mecburîdir. İmana taalluk eden

başlıkların tamamı için bu durum geçerlidir. Âlimlerin tahminleri, şeyh efendilerin rüyaları, hocaların kanaatleri ve füyuzatı bu türden konularda kaynak yerine geçmezler. Zaten Allah'tan ve kıyamet gününden hakikatle korkan bir şeyh efendinin, kendisine gelen böylesi füyuzatı anlatmaya vakit bulamayan biri olması gerekir.

Kıyametle ilgili bilgi verme işi, Kur'an ve hadis kaynaklı değilse iki tehlikeli sonuca yol açar:

Birinci olarak, ortalıkta Allah adına konuşan biri var demektir. Peygamber aleyhisselama sorulduğunda bilgisinin bulunmadığını buyurduğu konuyu iki binli yıllarda yaşayan bir hoca efendi, oturduğu yerden tahmin yürüterek bilemez-bulamaz. Allah'ın adına konuşma hakkı sadece Peygamber aleyhisselama aittir ve o da bu konuyu bilmediğini söylemiştir. Müslümanlar da onun konuşmadığı bir konuda ağız açıp söz söylemezler. Söyleyen meşhur olmak, dedikodu üretmek ve zihin bulandırmak için söylemiş ve camiler, vakıflar kurup hizmetlerle şeriatı ayağa kaldıracak müminleri evine kapandırmak için provokasyon yapmış olurlar.

İkinci olarak, sonuçta verilen tarih gelip kıyamet kopmadığında bu yalanın faturası kime kesilecektir? Bu bir soru olduğu kadar ciddi sorundur da. Çünkü Allah adına konuşulan sözün faturası, konuşanın hanesine yazılmakla kalmaz, adına konuşulmanın da bundan kullar nezdinde yaşayacağı bir 'itibar kaybı' olması kesindir. Sonuçta dine ve dinin ağırlığına yakışmayacak bir manzara ortaya çıkmış olur.

Kıyametin bize emel aşılıyor olması da bir başka madde başlığımızdır. Zira kıyametin en önemli alametlerinden biri, Allah'ın izniyle İsa aleyhisselamın gelişi neticesinde Yahudilik ve Hıristiyanlık'ın tarihe karışacak olmasıdır. Allah Teâlâ'ya eş ve oğul isnat edenlerden dünyadaki intikam yerine geçmesi için Rabbimiz, İsa aleyhisselamı kıyametten önce yeryüzüne indirecek ve Hıristiyanlar'ın tamamını öldürecek, Muhammed aleyhisselamın ümmetinden olduğunu haykırarak şeriatı tatbik edecektir. Ve bu süreç kıyametten önce kırk yıl sürecektir.

Öncesinde iyilerin yükseldiği bir dönem olması itibariyledir ki 'kıyamet günü' olgusunun tabiri bizim için yüzde yüz biçimde kötülüğü yansıtmaz. Evet, trenin kalkış anını sembolize etmekte, her şeyin bittiği ve fırsatların artık kaçtığını da göstermekte ama Allah'ın şeriatına sahip kulların meydandan kazançla ayrıldıklarını da sembolize etmektedir. Kıyamet, kâfirlerin üzerine kopacak ve salih müminler bundan kurtulacaklardır.

Aşağıda örneklerini sıraladığımız bazı hadis-i şerifler Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in mübarek lisanından dökülmüş ve Resûlullah açık biçimde, kıyametten önce olacakları anlatmıştır. Ne zaman gerçekleşeceğini bilmediğinden söylememiş ancak gerçekleşmesinden önce olacakları haber vermiştir. Bunlardan bir kısmı zamanımıza gelene kadar gerçekleşmiş, bir kısmı devam etmekte ve kalanları ise ileride meydana gelmek üzere henüz görülmemiştir.

Kıyametin en büyük alametlerinden bazıları: Kendi doğurduğu çocuğun annesine hakaret etmesi. Zinanın yayılması, alkolün yaygınlaşması.

Fakat bunların gerçekleştiğini görmek, kıyametin kopmasına on beş dakika kaldığını göstermez. Yani annesine bağırarak çocuğu gördüğümüz zaman koşup kefenimizi giymeyeceğiz. Bunlar yaşanmakta olan sürecin alametleridir. Zaten kıyametin kopacağı bu takvim süreci, Resûlullah Efendimiz'in peygamber olarak gönderilmesiyle resmen başlamıştır. Kendisinin ahir zaman peygamberi oluşu da zamanın sonuna gelmesi ve dünyanın ömrünün bittiğinin ilanıdır. Bir başka hadisinde, *"benimle kıyamet arasında iki parmağım arasındaki mesafe kadar zaman vardır, dünyanın bir günlük ömrü varsa ben ikinci vakti gönderdim"* buyurmaktadır. Demek ki ikinci ile akşam arasındaki zaman dilimi kadar ömrü kalmıştır dünyanın.

Hadis-i şeriflerde bahsedilen kıyamet alametleri iki önemli gruba ayrılmaktadır:

-Kıyametin gelişini yüzde yüz haber veren büyük alametler

-Zamanla ve yüzlerce yıla yayılan biçimde meydana gelecek küçük alametler

Küçük alametlerin en büyüğü, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat etmesidir. Çünkü onun vefatıyla beraber peygamberlik kapısı kapanmıştır ve yeni peygamber gelmeyeceğine göre de kıyametin geri sayımı başlamış demektir. Onun vefatından sonra, akli olan Müslüman'ın yarını beklememesi gerektiğini anlayabiliriz. Daha akıllı olan ise adeta bin senelik plan yapar ama yarından da emin olmadığı bir denge siyasetiyle yaşar.

Büyük alametlerden en meşhuru, güneşin batı yönünden doğmasıdır. Bir sabah kalktığımızda evimizin doğu penceresine değil batı tarafına güneş vuracaktır. Dünyanın tersine döneceği manasına gelir bu ki ne kadar süreceğini Allah bilir. Böyle bir durum üzerinde yapılacak tahminler vs. spekülasyona açık toplum mühendislikleri olur lâkin hakikat, dünyada dengenin bozulacağı şekilde güneşin ters yönden doğacağıdır.

Hakkında pek çok sahih hadis-i şerifin bulunduğu Deccal, kıyamet gününden önce meydana çıkacaktır. Bu nasıl bir mahlûktur? Hadis-i şeriflerde bilgi veriliyorsa da ona dair en iyi bilmemiz gereken, Efendimiz'in ashabına öğrettiği gibi, şerrinden Allah'a sığınmamız lazım geldiğidir. Namazda selam vermeden önce Resûlullah aleyhisselamın okuduğu dualar arasında, "*Deccal'den sana sığınıyorum Allah'im*" ifadesi de bulunmaktadır. İslam terbiyesinde bu âdetin de bulunduğunu bilmekte fayda vardır.

İsa aleyhisselamın yeryüzüne inişi de büyük alametler arasındadır. Bu konunun akidemizle bağlantısı her Müslüman'ın ilgi alanını kapsar ki İsa aleyhisselam, bizim imanımıza göre öldürülmemiştir ve kıyametten önce dünyaya inecektir. İsa aleyhisselamın şu anda yaşadığını ve dünyaya geldiği zaman kırk sene boyunca Resûlullah Efendimiz'in şeriatıyla hükmedip onun ümmetinden biri olarak hayat süreceğini bildiren haberler mütevatirdir. İki yüzden fazla sahabinin bu haberleri Resûlullah'tan duyduklarına dair şahadetleri vardır. Şimdilerde sırf Hıristiyanlar üzülmeler diye, zamanında Müslümanlar'ın zekât paralarıyla öğrenim görmüş ve profesör olup makama gelmiş birilerinin bu bilgilerin sanal veya uydurma olduğu yönünde beyanlar serdedip işi istihzaya vardırılmalarına, ancak "herkese kendi imanı yeter" diyebiliriz. Günü geldiğinde ashab-ı kiramın mı yanlış yolda olduğunu yoksa laikliğin sistemleştiği dünya görüşünden din öğrenenlerin mi yanlış tarafta durduğunu görürüz.

*

Konumuzla alakalı şu tarafın da altını çizmek gerekir ki **bu alametleri, bir gazete haberinin devamını öğrenmeye çalıştığımız türden heyecan ya da merakla takip etmeye çalışmamızda, konuya dair ağırbaşlılığı ve korkuyu zayıflatmak bakımından sakınca vardır.** Bir adlî tıp çalışanı doktor, eğer ilk kez otopsi yapacağı zamanki heyecanını sürekli taşıyorsa orada hiçbir iş yürümezdi. Allah Teâlâ birkaç kere kesip biçmelerinin ardından o kimselerin içindeki ilk sefere mahsus heyecanı alıyor ki normal zamanda insanın midesinin kaldıramayacağı, hayatını aksatacak türden görüntüler onlar için alelade hâle geliyor ve işlerini yapabiliyorlar. Kıyamet alametleri konusunda bizim için bu meselelerin devamlı eşelenmesi, fazlaca konuşulması durumunda normalleştirilmeleri tehlikesinden söz edilmelidir. Yani bir kıyamet alametini öğrendiğimizde "başka var mı, sıradaki" türünden yüzeyde kalmış meraklarla mevzunun, üzerimizdeki ağırlığını darbelememiz yanlıştır.

Mesela Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kıyametten önceki alametler arasında, çocukların annelerine köle muamelesi ve kabalık etmelerini saymıştır. Biz mahallemizde, apartmanımızda, köyümüzde annesine böyle zulmeden birini duyduğumuzda adeta biraz sonra kıyamet kopacakmışçasına heyecanlanabiliyor muyuz? Cevap olumsuzsa demek ki bu sıkıntılı durumu göre göre normal hâle getirmişizdir.

Anasını köyünde bırakıp şehre gelmiş ve iki sene boyunca hatırını bile sormamış birinin bizatihi kıyamet alameti olduğunu düşünmüyoruz da onunla oturup muhabbet bile edebiliyorsak, annesinden dua almadan iş kurmuş biriyle ticarî ortaklık kurabiliyorsak gözümüzde kıyamet ve ahiret kavramlarının eridiği açıktır. Biz müminler, üzerinde kıyamet alametlerinden biri tecelli etmiş kimselerle mesafemizi korumak zorundayız.

Küçük alametler arasında bulunan bir başka işaret de yoğun fitne döneminin yaşanmasıdır. Fitne, Müslüman'ın ne yapacağını bilemediği olaylarla karşılaşmasıdır. Hoca hocayla, baba oğluya kavga eder ve kimsenin sözüne güvenilemez. Sakallısı yalan konuşur, sakalsızı doğru söyler. Çıplak kadından görülmeyen ahlaksızlık örtülü olandan görülebilir. Müslüman'ın bu çarpıklıklar karşısında nasıl hareket edeceğini bilemeyip yaşadığı şaşkınlığa fitne adı verilmiştir.

Bu devreyi anlatan hadis-i şerifte Efendimiz aleyhisselamın tarifi, *"insanlar imanlarını elde ateş koru taşıyor gibi taşıyacaklar"* şeklindedir. İnsan, halının üzerine düşmüş bir parça közü eliyle tekrar sobanın içine atamaz, o kadar bile el değdirilemez köze. İnsanların da imanlarıyla alakaları böyle bir 'her an bırakılabilecek' hâle gelmiş olacaktır. Müslim, Ebu Davud ve Tirmizî başta olmak üzere birçok hadis kitabında rivayet edilen bir hadis-i şerifte Peygamber aleyhisselam, *"akşam evine Müslüman olarak giren insan sabahleyin kâfir olacak, sabah evinden Müslüman olarak çıkan akşamleyin kâfir olarak dönecek"* buyurmaktadır. Eve girmenin kâfirliğe sebep olacağı anlamında değil bu; akşam ile sabah arasındaki zaman dilimi kadar bile imanın elde tutulmasının garantili olmayacağı anlamındadır. Üstelik evi insanın dışarıya nispeten en güvenli yeridir ama orada bile bu yaşanabilecektir.

Değil mi işte, Resûlullah aleyhisselamın mucizesi gerçekleşecek; evine yorgun argın geliyorsun ve biraz televizyon seyretmek istiyorsun, Resûlullah aleyhisselama hakaret edilen bir yayın karşına çıkıyor, dinlediğin fikirlerin fena olmadığına karar veriyorsun ve dinin elden gidiveriyor. Böylece akşam Müslüman olarak girdiği evden sabahleyin kâfir olarak ayrılmasının bir insan için nasıl mümkün olabildiği meydana çıkıyor.

Ölüm hadiselerinin çoğalmasında kıyamet alametlerindendir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, *"o kadar ki"* buyuruyor, *"katil yakalanacak ve öldürdüğü kişiyi neden öldürdüğü sorulacak. O da niye öldürdüğünü bilmediğini söyleyecek."* Ortada elle tutulur bir sebep olmaksızın, gelişine insan öldürülecek ve bunu söyleyebilecek insanlar. Hatta hadis-i şerif devamla şunu da ilave ediyor ki insanlar, birinin böyle sebepsiz yere katletmesiyle ölmektense hiç değilse intihar etmeyi düşünecek ve intihar etme fikri onlara daha sıcak gelecektir. Çünkü evden çıkmaya, işe gitmeye korkar hâle gelinecektir. Bu afetlerden Allah'a sığınırız.

Hadis-i şerifler, insanlar arasındaki güvenin kaybolmasını da kıyamet alametlerinden biri olarak haber vermektedir. Efendimiz aleyhisselam, bunu tarif ederken şöyle devam etmektedir: *"insanlar 'filan kasabada bir adam var, verdiği sözde durmuş' diyecekler."* Birinin sözünde durması ve sözüyle güvenilir olması şaşılacak, aranılacak şey hâline gelecektir. Buradan anlarız ki kim sözünde durmuyorsa o, kıyamet alametinin fitilini yakmaya yardım etmiş bir çeşit Deccal'dir!

Köylerde oturanların şehirlerde apartman dikmelerinden bahsediyor Peygamber aleyhisselam. Hadisin söylediği şekliyle *"zamanında çarık bulup giyemeyenler yüksek binalar dikme yarışına gireceklerdir."* Apartman dikmek haram değil ancak kıyametin gelişini hızlandıran bir faktördür.

'Giyinmiş çıplaklar' türeyeceği de Resûlullah'ın verdiği kıyamet haberlerindedir. *Sahih-i Müslim*'de zikredilen bu rivayet, sahih hadislerdendir. İfadenin geldiği anlam şudur: Çıplak olsa bir delikanlının bakmayacağı şekilde giyinmiş Müslüman kadın. Başörtüsü, pardösü vs. çıkarsa erkekler ona bakmayacakken tesettürünü cazibesi için kullanır. Üstünde başörtüsü, altında kot pantolon: İşte kıyamet alameti. Kılık kıyafeti güya tesettür ama vücudunun en ince ayrıntılarına kadar seçilebiliyor, hatları görülebiliyor.

Böylelerine Resûlullah aleyhissalatu vesselamın tehdidi, kokusu bile beş yüz kilometreden duyulabilen cennetin kokusunu alamamaktır. İslam'ı dünyadayken rezil hâle getirmenin ahiretteki bedeli böyle ödetelecektir.

Ticaretin yayılması da kıyamet alametlerindedir. Bu bahiste hadisin verdiği örnek şudur: İnsanlar işlerini yetiştiremedikleri için eve iş getirecek ve hanımlarından yardım alacaklardır. Çek, karne, defter vs. eve taşınacaktır.

Bir başka alamet, müminler arasında bile bir şeyin helal mi haram mı olduğu endişesinin kalkmasıdır. Müminler dahi sadece mutfağa gelmesini isteyecekler yiyeceğin ve kaynağını merak etmeyeceklerdir.

Kıyamete yakın zamanlarda Müslümanlar camilerini süsleyeceklerdir. Sabah namazına gitme alışkanlığı yaygın değil ama camiye gelin gibi süslemek var. Boyalar, nakışlar, şaşaalar... Diğer taraftan fıkıh kitaplarımızda caminin duvarına kireçten başka boya sürmenin caiz olmadığı yazılıdır çünkü namaz kılanın dikkatini dağıtabilir.

Sahih-i Buharî'de rivayet edilen hadis-i şerifteki alametlerden birindeyse zamanın daralmasından bahsedilmektedir. Zaman daralması, her türlü teknolojik aletin hayatı kolaylaştırması ama gelin görün ki kimsenin kimseyi ziyarete ve muhabbete vaktinin kalmamasıdır. Kimseye vakti yetmemektedir.

Çarşıların yan yana kurulması da kıyamet alametlerindedir. İstanbul'da adeta insan sayısına yaklaşacak miktarda market bulunması bu bakımdan ibret vericidir. Bunlardan kim, ne kadar alışveriş eder, nasıl hepsi kazanabilir... anlaması güçtür. Fakat değil mi ki Resûlullah aleyhisselam Efendimiz gerçekleşeceğini haber vermiştir, muhakkak gerçekleşecektir.

Buharî, Müslim ve Nesâî'de rivayet edilen enteresan bir hadis-i şerif, kıyamet alametlerini gözümüzün önüne getiren örneklerdendir. Efendimiz aleyhisselam şöyle buyurmaktadır: *"Benim ümmetimin en iyileri benimle beraber yaşayanlardır. Ondandır gelenler sonraki en iyilerdir. Daha sonra gelenler ise sonrakilerin en iyileridir. Sonraları ise çağrılmadığı hâlde şahitlik edenler türeyecek, göbekli insanlar çıkacaktır. Bu da kıyamet alametidir."*

Bir insanın göbeği çenesinden ilerideyse o, bu hadisin muhatabıdır. Zayıflamamız için doktorların uyarısını beklememeliyiz, kıyamet alameti olmamak için göbeklerden kurtulmak, kendine çekidüzen vermek gerekiyor. Ayetlere ve hadislere iman eden, Resûlullah'ı kendine mürebbi olarak gören müminler olduğumuz için.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.